

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Mf.I.50.008/2020/4.

A ... Ítéltábla a dr. Szűcs Péter Ügyvédi Iroda (cím, eljáró ügyvéd: dr. Szűcs Péter) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a dr. Nádas György ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése iránt indított perében a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám** számú ítélete ellen az alperes részéről 17. szám alatt benyújtott fellebbezés alapján tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 31 750 (harmincegyezer-hétszázötven) forint perköltséget.

Az állam által előlegezett 15 000 (tizenötezer) forint illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 1987. szeptember 1-től állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperessel, óvoda pedagógus munkakörben. 2014 nyarán **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója** intézményvezető tájékoztatta az akkor még **felperes korábbi neve** nevet viselő felperest, hogy **munkavállaló 1** óvodapedagógus mellett lehetősége lenne 2014 szeptemberétől 2016 májusáig egy négyfél éves szakképzést adó képzésen részt venni úgy, hogy abban az alperes támogatni tudja. A szóbeli megállapodás alapján az alperes vállalta, hogy az utazás és szállás költségeit teljes egészében, a tandíjat 80%-ban megtéríti a felperes javára, míg a felperes azt, hogy tudását az intézmény javára hasznosítja.
- [2] A megállapodás alapján az alperes összesen 406 760 forint támogatást nyújtott a felperesnek, aki a tanulmányait 2016 májusában eredményesen befejezte.
- [3] 2016 évben belső ellenőri vizsgálatra került sor az alperesnél. A vizsgálatot végző **SZ** előzetesen jelezte, hogy a vizsgálat tárgyát fogják képezni többek között a 2015. évi tanulmányi szerződések. Annak érdekében, hogy az alperesi dokumentációt rendben találják, 2016 szeptemberében az intézményvezető szóban arra utasította **intézményvezető-helyettes** intézményvezető-helyettest, hogy akiknek az alperes szóbeli megállapodás alapján a tanulmányaikhoz támogatást nyújtott, készítse el a tanulmányi szerződés megnevezésű dokumentumokat. **intézményvezető-helyettes** az interneten található minták alapján még abban a hónapban elkészítette a szerződéseket, melyben rögzítette azt is, hogy a „munkavállaló kötelezettséget vállal arra, hogy (...) tanulmányainak befejezését követően munkaviszonyát az alperesnél 5 évig fenntartja. A szerződést 2014.

szepetember 1. napi keltezéssel látta el és aláírta a felperessel. A felperes, aki házassága felbontása miatt 2014 novembere óta a **felperes leánykori neve** nevet viselte, a szerződést ezen a néven aláírta.

- [4] A belső ellenőrök a tanulmányi szerződések tekintetében számos hiányosságot találtak, amit a jelentés-tervezetükben rögzítettek. **intézményvezető-helyettes** a megállapításokban foglaltaknak eleget tevő - tartalmában részben eltérő - újabb tanulmányi szerződés megnevezésű dokumentumot készített a felperes vonatkozásában is, azonban azt a felperes helyett valaki más írta alá és annak létezéséről 2018 nyaráig a felperesnek nem is volt tudomása.
- [5] A felperes ebben az időben jelezte a közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetési szándékát **intézményvezető** részére, aki 2018. július 11-én arról tájékoztatta a felperest, hogy ebben az esetben a tanulmányi szerződés szerint nyújtott támogatást köteles megtéríteni. Ekkor kapta kézhez a **intézményvezető-helyettes** által készített második szerződést. A felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2018. július 16. napján lemondással megszüntette, ami a 60 napos lemondási időt követően 2018. szeptember 13. napján szűnt meg. Másnap írásban közölte az intézményvezetővel, hogy a munkáltató követett el lényeges szerződésszegést, ezért a tanulmányi szerződés nevű okirat 8. pontja alapján visszafizetési kötelezettsége nincs. A munkáltató 2018. szeptemberében tájékoztatta a felperest, hogy a szerződés értelmében a jogviszonyát köteles lett volna 5 évig fenntartani, de mivel ez nem történt meg, így a nyújtott támogatás vonatkozásában 220 328 forint tartozása van.
- [6] Miután a felperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, az alperes jogi képviselő útján 2018. november 21. napján kelt **ügyszám2** ügyszámon fizetési felszólítást küldött a felperesnek azzal, hogy 30 napon belül fizessen meg 223 718 forintot és annak 2018. szeptember 16-tól járó késedelmi kamatát. A fizetési felszólításban a tanulmányi szerződésnek a felperes által aláírt változatában szereplő 3. és 7. pontjára történt utalás, mely szerint a jogviszonyát 5 évig vállalta fenntartani, és amennyiben ezt megszegné, úgy a kapott támogatást időarányosan köteles visszafizetni.
- [7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a 2018. november 21. napján kelt fizetési felszólítást helyezze hatályon kívül. Ennek indokaként hivatkozott arra, hogy a felek között nem jött létre tanulmányi szerződés, mert ilyenre irányuló szándéka a feleknek nem volt sem 2014-ben, sem azt követő időben. A tanulmányi szerződést kizárólag a belső ellenőrzésnek való megfelelés érdekében írták alá, ami színlelt. Kiemelte, hogy az eredeti szóbeli megállapodás alapján a tandíj 80 %-os, az útiköltség és szállásdíj teljeskörű megtérítését vállalta a munkáltató, de meghatározott mértékű jogviszony fenntartási kötelezettségről köztük nem volt szó. A fentiekben túl hivatkozott arra is, hogy a képzésben a munkáltató utasítására vett részt, az írásbeliség elmaradása miatt az érvénytelen, a jogviszonya nem is lemondással, hanem közös megegyezéssel szűnt meg az alperesnek felróható okból, valamint arra, hogy a nyújtott támogatáshoz képest az 5 év jogviszony fenntartás egyébként is eltúlzott.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal az indokkal, hogy a felek között, általuk aláírtan 2014. szeptember 1. napján írásbeli tanulmányi szerződés jött létre, mely köti őket. A két eltérő tartalmú szerződés kapcsán másodlagosan arra hivatkozott, hogy utólag kívánták a szóbeli megállapodásuknak az írásbeliség hiánya miatti érvénytelenségét elhárítani, és azok a szóbeli megállapodásukkal egyező tartalomban készültek. Utalt arra, hogy a felperes a kereset benyújtásáig nem vitatta a tanulmányi szerződés létrejöttét, a kapott támogatást a felperesi magatartás miatt jogszerűen megszüntetett jogviszonya miatt nem akarta csak visszafizetni. A felperessel ellentétben állította, hogy a tanulmányait nem a munkáltató utasítására végezte el, a jogviszony lemondással, nem a munkáltatónak felróható okból szűnt meg és az 5 év jogviszony fenntartás nem volt eltúlzott.

- [9] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adva az alperes 2018. november 21. napján kelt, a felperessel **ügyszám2** ügyszám alatt közölt fizetési felszólítást hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy a 10 000 forint összegű állam által előlegezett illetéket az állam viseli.
- [10] Az ítélet indokolásában kitért arra, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 229. § (1) bekezdése szerint a tanulmányi szerződésben a munkáltató vállalja, hogy a tanulmányok alatt támogatást nyújt, a munkavállaló pedig arra kötelezi magát, hogy a megállapodás szerinti tanulmányokat folytatja és a képzettség megszerzése után a támogatás mértékével arányos időn - de legfeljebb öt éven - keresztül munkaviszonyát felmondással nem szünteti meg. Az Mt. 229. § (3) bekezdés értelmében a tanulmányi szerződést írásba kell foglalni. Az alperes arra alapította a fizetési felszólítását, hogy a felek tanulmányi szerződést kötöttek, azonban a bíróság azt az Mt. 14. §-a szerinti megállapodásként - mely a felek kölcsönös és egybehangzó nyilatkozatával jön létre - vizsgálta elsődlegesen.
- [11] Megállapította a megállapodást kötő felperes személyes nyilatkozatából és **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója**, valamint **munkavállaló 1** és **intézményvezető-helyettes** tanúvallomásából, hogy az a jogviszony fenntartási kötelezettséget nem tartalmazott, az intézményvezető elvárása csak a megszerzett tudás intézmény javára történő kamatoztatása volt. A megállapodásban foglaltaknak mindkét fél eleget tett, az alperes biztosította az anyagi támogatást, a felperes pedig sikeresen befejezte a tanulmányait és a tudását is helyben kamatoztatta.
- [12] A bizonyítási eljárás eredményeként tisztázódott az is, hogy a tanulmányok befejezését követően kizárólag a belső ellenőrzésnek való megfelelés érdekében készült el az első írásba foglalt tanulmányi szerződés, amit bár a felek aláírtak, de az nem a valódi akaratukat tükrözte, abban közös elhatározással, egyetértésben, de valódi akaratuktól eltérő jognyilatkozatot tettek. Igazolták a tanúk, hogy a tanulmányok befejezését követően a tanulmányok megkezdésére visszatérőként nem akartak szerződést kötni, különösen nem a 2014 nyarán létrejött megállapodástól eltérő tartalmú, amiben 5 éves jogviszonyfenntartási kötelezettséget írtak elő **intézményvezető-helyettes** megszövegezése alapján. Ez a szerződés így színlelt volt, ami az Mt. 27. § (2) bekezdése alapján semmis, és a 27. § (3) bekezdése alapján érvénytelen. Hivatkozott az Mt. 29. § (1) bekezdésére az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszony megszüntetésének lehetőségével, ami azonban a megállapodás teljesítése miatt nem jöhetett szóba. A második tanulmányi szerződés vonatkozásában - tekintettel arra, hogy azt a felperes alá sem írta - kifejtette, hogy az létre nem jött szerződés.
- [13] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását kérte, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete téves jogértelmezésen alapul és kirívóan okszerűtlenül értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így téves jogkövetkeztetéseket vont le. Egyes bizonyítékokat elmulasztott értékelni és ezek „elhagyását” nem is indokolta.
- [14] A jogi érvelésben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság nem indokolta, hogy a felek szóbeli tanulmányi szerződését mi alapján minősítette át egyszerű megállapodássá, így ez sérti a jogorvoslati jogát és az az Mt. 229. § (1) bekezdését is sérti. Álláspontja szerint az átminősítés téves volt, ugyanis a felek akarata tanulmányi szerződés megkötésére irányult és az írásbeliség

elmulasztása miatti érvénytelenség kiküszöbölésére egyező akarattal orvosolták is azt, így kirívóan okszerűtlen a bizonyítékok mérlegelése.

- [15] Hivatkozott ismételten a Kúria 1/2010. (VI. 28.) PK véleményében foglaltakra, mely szerint az érvénytelenség oka, ha kiküszöbölhető vagy az utóbb megszűnt, a bíróság a szerződést a megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilváníthatja, az elsőfokú bíróság azonban nem indokolta, hogy miért nem volt elfogadható az, hogy jelen esetben a felek maguk hárították el az érvénytelenség okát, melyre egyébként úgy is lehetőség van, hogy utóbb módosítják a korábbi megállapodásukat.
- [16] Nem indokolta az elsőfokú bíróság azt sem, hogy hogyan állapította meg azt, hogy a szerződés az írásba foglalásig teljesedésbe ment, hiszen az alperes éppen azt vitatta, hogy a felperesi oldalon a teljesítés csak részleges volt. A szerződés írásba foglalásának idején a felek között konszenzus volt, melynek során a felperes jelezhetette volna azt, hogy annak tartalmával nem ért egyet. Erre utal az a tény is, hogy ugyanilyen szerződéssel **intézményvezető-helyettes** visszafizette a le nem töltött idővel arányos képzési díjat és **munkavállaló 1t** is csak mentesítette a munkáltatói jogkör gyakorlója ez alól. Ezeket a körülményeket az elsőfokú bíróság szintén nem értékelte.
- [17] Meghatározónak tartotta azt is, hogy a bíróság nem értékelte az alperes kifejezett kérése ellenére sem azt, hogy a felperes a peres eljárás közvetlen megelőzése során a tanulmányi szerződés fennálltát és érvényességét, valamint az abból eredő visszafizetési kötelezettségét nem vitatta, kizárólag az alperes szerződésszegő magatartására hivatkozott.
- [18] **intézményvezető-helyettes** az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben kívülállónak nem tekinthető, hiszen intézményvezető helyettesként a munkáltató akaratát képviselte és mint tanulmányi szerződéssel maga is érintett, tisztában volt azzal, hogy elhelyezésre került a szerződésben az 5 éves jogviszony fenntartási kötelezettség, aminek teljesítését vállalta és teljesítette is.
- [19] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével vonta le azt a következtetést, hogy a felperes tanulmányai támogatására kötött szóbeli megállapodás nem minősült tanulmányi szerződésnek, hiszen abban nem kötötték ki, hogy a felperes meghatározott ideig a jogviszonyát fenntartja, ami egyebekben a tanulmányi szerződésben a közalkalmazott főszolgáltatása. Erre a megállapodásra kötelező írásba foglalást az Mt. nem ír elő, így az érvénytelenség kiküszöbölésének esete sem merülhet fel.
- [20] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felek között két évvel a megállapodás megkötését követően nem volt szerződéskötési akarat, a célja mindkét írásba foglalt tanulmányi szerződésnek csak az volt, hogy a belső ellenőrzésnek megfeleljen, így az visszadátumozva színlelt volt. Ezt indokolja az is, hogy a felperes akkor már egy számára terhes kötelezettséget vállalt volna magára, hiszen az alperes addigra teljesített, de alátámasztja **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója** tanúvallomása is, aki a szóbeli megállapodás tartalmára és a tanulmányi szerződés megkötésére irányuló tényleges szándék hiányára is nyilatkozott. Tévesen hivatkozott az alperes **munkavállaló 1** mentesítésére is, ugyanis a munkáltatói jogkör gyakorlója is úgy tekintette, hogy addigra megdolgozott érte, a megállapodás teljesedésbe ment.

- [21] Indokolatlanul tulajdonít az alperes jelentőséget a felperes peres eljárást megelőző magatartásának, ugyanis a semmisséget a bíróságnak hivatalból is észlelnie kell, másrészt mert az alperes a peres eljárást megelőzően az igényét egy általa alá nem írt szerződésre alapította.
- [22] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.
- [23] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint egészíti ki: A felperessel egyezően **intézményvezető-helyettes** és **munkavállaló 1** is szóbeli megállapodás alapján részesültek a munkáltatótól tanulmányaik alatt támogatásban, amely megállapodásban nem beszéltek arról, hogy a tanulmányok befejezése után 5 évig az intézményben kell dolgozniuk és utólagosan készült mindkettőjük tanulmányi szerződése is. A közalkalmazotti jogviszonyuk szintén a szerződésben rögzített 5 éven belül szűnt meg. **munkavállaló 1** esetében a munkáltatói jogkör gyakorlója akkor még **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója** volt, aki a tanulmányi támogatás időarányos részét tőle nem kérte vissza, míg **intézményvezető-helyettes** esetében **intézményvezető** már visszakérte és ő vissza is fizette.
- [24] Az ítélet tábla az így kiegészített tényállást elfogadta ítélezése alapjául. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, a felek eladásainak és a bizonyítékoknak az egybevetésével és mérlegelésével a tényállást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 279. § (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg.
- [25] Az alperesnek az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmével kapcsolatban az ítélet tábla rámutat arra, hogy nem álltak fenn sem a Pp. 380. §-ban írt kötelező hatályon kívül helyezési esetek - melyre maga az alperes sem hivatkozott - és nem volt megállapítható a Pp. 381. §-ában írt mérlegelhető hatályon kívül helyezés alapjául szolgáló eljárási szabálysértés sem.
- [26] Az ítélet tábla álláspontja szerint helyes az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok köre és az abból megalapozott a levont jogkövetkeztetése is, így az ügy érdemében helyesen döntött.
- [27] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek 2014-ben megállapodást kötöttek arra, hogy az alperes támogatja a felperest az általa javasolt képzés elvégzésében, és nem irányult a szándékuk sem akkor, sem 2016-ban a tanulmányi szerződés megkötésére. Ennek körében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az Mt. 229. § (1) bekezdése szerint a tanulmányi szerződésben, amit írásba kell foglalni, mire vállalnak a felek kötelezettséget és helyesen jutott a bizonyítékok mérlegelése után arra a következtetésre, hogy a felek nem kívánták konkrét, határozott időhöz kötni a felperes jogviszonyfenntartási kötelezettségét. Az ítélet tábla ezt annyiban kívánja kiegészíteni, hogy a tanulmányi szerződésnek kifejezett tartalmi kelléke, hogy ezt rögzítsék, de a tanúvallomások alapján - különösen **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója** és **munkavállaló 1** vallomása szerint - ilyen szándéka egyik félnek sem volt.
- [28] Megalapozatlan volt az az alperesi érvelés, hogy a tanulmányi szerződés 2016-os aláírásakor a felek konszenzusban voltak abban, hogy az írásba foglalással a 2014-es megállapodásukat érvényesítik és annak hiányosságait egyező akarattal orvosolják. Szintén kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy kifejezetten a belső ellenőrzésnek való megfelelés vezérelte a munkáltatót az okirat elkészítésekor, de annak tartalma nem a felek akaratát tükrözte, az 5 éves kikötés csak azért került bele, mert a **intézményvezető-helyettes** „ilyen mintát talált”. Ilyen elvárása azonban a szerződést aláíró **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlójának** sem volt, amit tanúvallomásában megerősített. Ebből a szempontból a **intézményvezető-helyettes** valóban kívülállónak minősült, amin nem változtat az a körülmény sem, hogy a saját maga vonatkozásában

utólag elkészített ugyanilyen tartalmú szerződést aláírta, kiemelve, hogy abban egyebekben szerződő fél is volt, pontosan tudta, hogy mi van benne, mit vállal.

- [29] Egyetértett az ítélet tábla **munkavállaló 1** és **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója** tanúk vallomásának azon mérlegelésével is, hogy bár ez a szerződés szintén tartalmazta az 5 éves jogviszony fenntartási kötelezettséget, de a munkáltató nem kívánta a jogviszony megszűntetésekor az alapján az igényét érvényesíteni, mondván, hogy a ledolgozott évek alatt a munkavállaló a megszerzett tudását az intézmény javára kamatoztatta.
- [30] Helyesen hivatkozott az alperes a Kúria 1/2010. (VI. 28.) PK véleményében foglaltakra, azonban abból a perbeli esetre nem helytálló, a tényekkel ellentétes jogkövetkeztetést vont le. A felperesi nyilatkozat és a tanúk vallomása alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek 2016-ban nem a 2014-es tanulmányi szerződést kívánták érvényessé tenni és ezzel az érvénytelenség okát elhárítani, ilyen szándékuk, akarategységük nem volt, különösen nem, hogy 2014-ben sem arra irányuló megállapodást kötöttek. Az ítélet tábla a fenti indokolást azzal egészíti ki, hogy 2016-ban életszerűtlen is lett volna a felperestől az a szándék, hogy egy rá nézve terhes kötelezettséget vállaljon, különösen úgy, hogy a támogatást már megkapta. Emiatt pedig szintén megalapozatlan az az alperesi okfejtés is, hogy esetlegesen a 2014-es érvénytelen szerződésük tartalmát szándékoztak módosítani 2016-ban.
- [31] Megalapozatlan volt az alperesnek az a fellebbezési érvelése is, hogy az elsőfokú ítélet nem fejtette ki, mi alapján tekintette a szóbeli megállapodást teljesítettnek az írásbeli szerződések aláírásáig, hiszen ilyen megállapítást az ítélet nem tartalmaz. Az indokolásban az valóban szerepel, hogy a **korábbi munkáltatói jogkör gyakorlója** és **munkavállaló 1** tanúvallomásából megállapítható volt, hogy a szóbeli megállapodásnak megfelelő kötelezettséget mind az alperes mind a felperes teljesítette, de ez a megállapítás a jogviszony megszűnéséig volt értendő, az alperes fizetési felszólításának keltéig. Akkor már több mint két évig kamatoztatta a felperes a képzésen megszerzett tudását, ami akár tekinthető lenne a nyújtott támogatással arányosnak is.
- [32] Az ítélet tábla a felperes peres eljárást megelőző magatartásának értékelése körében kifejti, hogy arra az elsőfokú bíróság valóban nem tért ki, de a jogvita megítéléséhez ennek jelentősége sem volt. Azonban ahogy az írásbeli lemondását nem kellett volna megindokolni, de a sérelmei miatt a felperes azt fontosnak tartotta, így feltehetően az akkor kézhez kapott, általa ténylegesen alá sem írt szerződésből is elsődlegesen abba tudott kapaszkodni, hogy a munkáltató felróható magatartása esetén nincs visszafizetési kötelezettsége. Így az a körülmény, hogy akkor arra hivatkozott, majd később a keresetében már az egyéb indokokra, az a felperes terhére nem róható. Azon a tényen nem változtat, hogy a felek közötti megállapodás akarat hiányában utólag, írásba foglaltan sem minősíthető át tanulmányi szerződéssé.
- [33] Kiemeli azonban az ítélet tábla azt is, hogy a belső ellenőri megállapítások alapján sem lehetne utólag, visszadátumozottan másik tanulmányi szerződést írni, de annak aláírási hiányossága miatt arra jogot alapítani nem lehet. Hangsúlyos továbbá az az alperesi magatartás is, hogy a felperesnek a jogviszony megszűntetésekor még ez utóbbi szerződést adták át, azonban a fizetési felszólítás kiküldésekor már egyértelműen beazonosíthatóan az első szerződésre alapítottan támasztottak vele szemben igényt. A fizetési felszólítás vizsgálatakor így a bíróságnak ténylegesen csak erre a szerződésre kellett megállapítani, hogy színlelt, érvénytelen, a szóbeli megállapodás és a létre nem jött szerződés vizsgálata csak ezzel összefüggésben volt vizsgálható.

- [34] Az így kiegészített indokolással is a perben lefolytatott részletes bizonyítási eljárás alapján helyes volt az elsőfokú bíróság megállapítása, mely szerint a felperesnek visszafizetési kötelezettsége nem áll fenn, melyből a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése következett.
- [35] A fentiek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - lényegében helyes indokainál fogva - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [36] A pernyertes felperes kérte a másodfokú eljárás során felmerült, felszámított költségeinek megtérítését, melyről az ítélet tábla a Pp. 81-83. §-ai szerint határozott a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (4) bekezdése alapján. A perköltség áfá-t tartalmaz a rendelet 4/A. § (1) bekezdése szerint.
- [37] A perben a feleket a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. A fellebbezés alapján a feljegyzett fellebbezési illeték a nem meghatározható pertárgyérték alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdésére figyelemmel 15 000 forint. A pereszes alperest 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illette meg, így a feljegyzett illetéket az állam viseli.
- [38] Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 2020. április 1. napjától hatályos 8. § (2) bekezdés b) pontja és a 630. § (11) bekezdése alapján a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet 29. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Debrecen, 2020. május 22.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Tass Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró